

OD NAŠICH PŘÁTEL

SYLVAN GROVE, Kans., dne 15. prosince 1913. — Ctěná redakce! Tak máme již zase po tom slavném posvěcení a musím ctěnému čtenářstvu sdělit, co vše se mi přihodilo, abych nebyl zase kritizován, jako stalo se mi od paní Jiřičkové. Že se do těch kalhot málo věšelo a to proto, že byly na knoflíky, jež se trhaly a kalhoty by mi byly spadly. Před měsícem jsme byli pozváni do města Wilson na několik míst na posvěcení. Pořídil jsem si tedy gumové samočinné kalhoty které povolují, jak se do nich přidává a jsou bez knoflíků. Paní Bochová se o tom mému vynálezu dověděla a jako každá zvěďa vá ženská chtěla první vědět, jaký účinek budou mít ty kalhoty, tak přistoupila jedno posvěcení v týden dříve před tím starým a nás také pozvala. Aby to vše přeživila, co ty nové kalhoty dokážou. Já byl spokojen, že u Bohů, kde je vždy všeho hojnost, tyto nové kalhoty vyzkouším. A tak jsme k nim přišli do jejich residence. Kde byla již talení přístrojena, jen zasahovat. Pro své pohodlí jsem si sedl do rakáče a už to šlo — kolem do kola plně mísy a já vždy bral od každého jídla dvakrát, neb třikrát, což jsem ustavičně do svých kalhot ukládal. Trvalo to dlouho a již všichni byli pryč od stolu, jen já jsem zbytky ještě do svých kalhot dával. Když pak již kalhoty všechny zbytky pohltily, chtěl jsem se také posvědit na zdravý vzduch. Ale nastojte! Rakáč byl na mě větší těla jako přimrazený a vletl jsem ho s sebou, což když viděla paní Bochová a můj sekretář, chtěli mne toho nemilého hosta zhavit, ale nepodařilo se jim to. Paní Bochová přišel z venčí a vida, v jak nemilém postavení se nalézám, ohmatal to kolem dokola, a pravil, že to jinak nepůjde, jen když se rakáč roztrhne, aby se nepoškodilo tělo a zvláště kalhotám aby se nic nestalo. Tak se mnou jezdili po pokojí, až se do trouhy v kalhotách setřásko, paní Bochová se mnou jako silný člověk a velký dobrák hodně zatřásl, a já jsem z toho rakáče vypadl na podlahu. Paní Bochová byla spokojena, že se dověděla tajemství těch velikých kalhot. Slečinky byly zase rády, že nemusily zbytky se stolu odnášet, že šlo vše do samočinných kalhot. Nyní mne naválily do buggy a můj sekretář mne odvezl domů. Milé čtenářky, která byste se chtěla přesvědčit, osobně to vidět, musíte to udělati jako paní Bochová. Dejte si do Pokroku malou oznamku za čtvrták: Hledá se ten s těmi posvěcenými kalhotami. Já to v oznámkách najdu, jen udejte do trouhy adresu. Víte dobře, že o známky v Pokroku táhnou. Vám se to také vyplácí, že získáte dobrého odběratele, stálého a vždy jistého. A nežádám za to ani centu na penězích, jen to, co se do nových kalhot vejde. — Nyní jsme měli jet na to opravdové posvěcení do Wilson a v posvěcených kalhotách byla ještě forota od Bocho, protože jsem to měl vypočítáno, že ta forota v nich vydrží nejméně 14 dní. Tak jsem to z nich musil vyspat, aby bylo místo zase na novou forotu. Tak jsme jeli. Ve Wilson jsme se u bysovali u mého zetě a dcery Richtrových. Slíbil jsem manželům Grossovým, že jakmile přijedu do Wilson, že je navštívím. Čtěl jsem svému slovu dostát, ale hál jsem se tam jeti samotén, poněvadž se mne třesla a motám, že bych na cestě mohl padnout, a některý maršál by mohl mysliti, že jsem přestupníkem temperenčního zákona a mohl by mne dát někam do chládku. Ale udělal jsem to dobře. Já se svou skoum holíčkou v pravé ruce a můj sekretář po levé straně mne držel, tak jsem se nebál žádného zasknutí. Poněvadž můj sekretář je ve Wilson dobře znám, a také má dobrou vyřídilku, tak jsem byl jist, že se dostaneme ke Grossovým šťastně a také jsme se tam dostali. Byl jsem tam srdečně vítán a pohostěn. Můj se-

krétář mne tam nechal a později zase pro mne přišel a odvedl mne tam, kde jsme byli ubytováni. Manželům Grossovým vzdávám díky za vše. Tam mne navštívil také J. H. Černý, Fiditel Kansaského Pokroku a jeho paní a paní Dolečková. On však tam přišel na dobrý směr, protože my spolu nebyli jsme zrovna akorát vždy ve všem svorní, ale došli jsme oba úplně spokojenosti. Dohodli jsme se lépe než Vy tam na tom novinářském sjezdu v Chicagu. My jsme spolu prozatím dobří přátelé, ale ty máš ještě moc na svědomí, protože jsi udělal z bílé paní Černou a z mého písaře skrtautim pára sekretáře. Paní Černá již tomu zvykla, ale zkus z mého sekretáře zase udělati písaře, ten ti poví, odkud jsi a co jsi. Celý čas, co jsme byli ve Wilson, přišlo, že se ta temperenční spina trochu oplákla. Tam dovezly dráhy silnější vodu, které tam bylo dost a všude, kam člověk přišel. A neplatili jsme žádné tři sta dolarů pokuty, jako některým se stalo. Ale že se jich doba přátel ujal, tak jim bylo trochu uléváno, což mohou děkovatí panu T. Doubravovi. Ještě mám jedno tajemství, které je již 60 roku staré, totiž z roku 1848. Jste jsem to nikomu nevěřil. Tou se loutou ženské divy, penězův ženského tajemství trvá, než se se jím paní Kludáčková a paní Šelkáčková, to někdy netřásl ani hodinu. Proto tajemství to slyšuji až na sklonku, že nikomu to může ještě být vstříbnou, aby se mu to nestalo, jako se to stalo mne v roce 1848. Když bylo v Praze poždívání za svobodu, tu jsem také demonstrovat se studenty a co se mi při tom přihodilo, chci s Vámi sdělit, protože vám, že deposed taková mofa v Praze jest, jako byla tehdy. Složil jsem to, aby to mělo lepší rým pro čtenáře, aby se tomu vyhnuli. Když jsem přišel do Prahy, tam mě oudy okřály — tam jsem spatřil milenky, jako jiné hraběnky. Hned se mne dvě chytily, po ulicích vodily, jak opice skákaly. Jedna praví: Nanynko, zle mají dobrá vínka, by tenhle ten mužiček, zaplatil nám žejdleček, do bych ho měla ráda, sto hubiček bych mu dala. Nechtěl jsem tu hanbu mít, dal jsem těm holkám naří, ony jak chlapy žraly, a mne se neucpaly. Senkyř to zpozoroval, stranou si mne zavola. Já bych jim dal tu radu, jsou tu dvěře ze zadu, napřed mi zaplaťej, tím holkám se ztratějí. S Senkyřem jsem to zpravil, do zadu jsem odrazil. Ony tam na mne čekaly a již na sucho seděly. Senkyř jim to vyzradil, že jsem zadem odrazil. Ony se hnedky sebraly, na mne prý moc šimfovaly, že jsem trouba z venkova, že je jim za mne hanba. V Praze jsem pohlý jen málo, padesátku mne to stálo. Též i moje hodinky, byly to repetěrky. Proto — když do Prahy jdete, dobrý pozor osobě dejte, na ty holky skákové, co kapsy vymetají, aby se vám to nestalo, jako se mně přihodilo, že ty pražské slečinky, vzaly mi i hodinky. Neměl jsem ani na tabák, co jsem si měl pořídit chudák. Musil jsem to ožet a k tomu pěkně mlčet. Holky by si mne všimaly a od srdce mi to přaly, že ty pražské slečinky, vzaly mi i hodinky. — Ještě bych mohl mnoho z mého dobrodružství napsat, ale potřeboval bych k tomu mnoho místa, nebo bych to musil podávat v pokračování. Na to však spoléhat nemohu, jež to nevím, kdy to se mnou posledně zatřese. (Pozn. sekretáře: Paní Anna Králíková mne vybědla, abych hodně psala, že to ráda čte. Tak jsem toho napsala, až mne ruka boří a tatínek říká, že už sořva chytá luft. Tak Vás pozdravujeme, celý pár těch starých Králíků. Tatínek často si vzpomíná na Trého manžela, Králíka, když k němu chodil na pivu. Třáto nás, že jsme obdrželi jeden dopis z Palacký, kde byl dříve náš domov. Pozdrav na všechny známé v Palacký. Panu Antonínu Kolihovi ze St. Paul, Nebr., sdělujeme, že nás to těší.

že se ten hoch nezabil, když to již spadl do toho sklepa, byla by jim zbyla jen ta jediná holíččka. Kde by byli hned zase vzali chlape, aby to šlo do páru. Pozdrav Vám a napiš, Anton, něco nového do Pokroku. Pozdrav všem čtenářům. Znamenáme se s úctou: Josef Skalický, praděda a jeho sekretář Minnie Robinson. CHAPMAN, Nebraska, dne 15. prosince 1913. — Jak píše p. Antonín Malkovský z Reufrow, Okla, milí občané, to není jen s těmi spolky, to se děje s našimi zákonodárci také, neb je jich mnoho, kteří ani nevědí, proč tam jsou. Když tak člověk přehlédne, co všechno řídí, tak je to jen vytloukání peněz z lidu. Když si na příklad dělník zahospodářá asi pět nebo šest set, dollarů, hledá, aby měl nějaký svůj dům. Koupí si dům za devět nebo deset stovek a co mu schází, zůstane dlužen. Když však přijde odhadčí daní, odhadne dům v toze výši, jako by měl zaplacený celý. A tak platí daně z těch peněz, které musí teprve vydělat a splatit na dům. Tak je tomu s každým. Koupí-li si kdo 80 akrů, ať má pozemek zaplacený, ani lidé, musí platit stejné daně a k tomu přisoupí ještě úrok, tak aby dělal od rána do večera. Úrok je jen málo, 10 procent, kdežto na vkladu banka platí jen 3 až 4 procent a samy berou 8 až 10 procent. Jak je to nyní, když si četní vzpomenu, tak musil být majitel vzpomenu, že onsi měl novou vlnu, že stárá je ještě v dosti dobrém stavu. Také to zmohl, než je zle vše farem v ruce, než majitel na farměch. Když jim pak přišlo platit vše daně o dva až tři dollar, tak holkám jeli se ptát, jak to přijde, že musil platit tak velké daně. Ale nebylo to již nic platit, škola je nová.

jak se zdejší krajíně říká. Počasí zde máme pěkné jako v létě, tak že ještě ani dobytek krmit nemusíme a tudíž, jelikož jsou práce nemáme, tak trochu čtu a ostatní čas dýchám, abych se nezadusil. Když už mi to bylo moc dlouhé, nie nečítal, zajel jsem si do Sidney, Nebr., na návštěvu ke krajanu V. F. Kučerovi. Krajina jest tam velmi pěkná, pozemky většínou rovné, dosti materiálu ke stavbě, kamene, písku a pol. Jak pan Kučera psal, že tam potřebují žezulka a sedláře, je úplně pravdou. Křičují se tam dvě dráhy, U. P. a Burlington. Obchod je tam lepší než ve kterémkoli jiném městě, je tam pět hotelů, čtyři saloony, a dosti jiných obchodů. V okolí je dosti bohatých farmářů. Farmy jsou na prodej od 12 do 35 dollarů akr. Takový pozemek by stál na východě 100 až 150 dollarů. Proto je tam také dobrá příležitost pro dobré farmáře. Doufám, že přítel Kučera by každému spravlivě vše bližší sdělil. Končím dopis se všelijkým přáním na všechny své občánky, a natutky čtenářky, čtenáře i redakti, by se jim dobře vedlo v Novém Roce. J. F. SIDNEY, Nebr., dne 13. prosince 1913. — Ctěná redakce Pokroku Západo! Obraťte se na Vás s prosbou, abyste uvěřili, že mi není možno každému zvlášť podělat zprávu o zdejší krajíně, co zde pěstujeme a jak se nám Češům vše vede. Co jsem dříve ve svém dopise udal, to je pravda, že zde nalozne práce každý českoslovák a zvláště potřebujeme kováře a koláře, sedláře, žezulka a uzenáře, neboť naše město jest živé město a tak, kdo hledá příležitost k založení si živnosti, ať sem zavítá a přesvědčí se. Přijel sem pan Frank Klamt od Serlimer, Nebr. a také pan Václav Florian od Whitman, Nebr. Suň a zima

NOVÉ OBOUSTRANNÉ TALÍ ROVÉ ČESKÉ REORDY, zpívané panem B. Ptákem, členem Národního divadla v Praze. — Cena 75c. Vzpomínka, valčík. U hruu matičky. Ach, což bych já šporoval. Lístek dubový. Kde domov můj? Svět měsíčku. Váťvej, má panenko. U okénka jsem já stával. Následující recordy jsou hrane Princess Military Band: Vy hvězdičky, pochod. Už je malá chvílka do dne, pochod. České písně, valčík. Pochod generála Filipoviče — a jiné. Píste si o nové seznamy. Při objednávce jednoho tuctu recordů hradím expresní výlohy sám. 617 JOSEPH JIRAN, 1333 W. 18th Street, Chicago, Ill (Advertisement.) Jižní Dakoty, kde jsem shledal vše v dobrém pořádku. V Tyn-dalu, se rozumí, jsem byl o posvěcení a sešel jsem se tam s panem Hospodským, zástupcem Hlasatele a panem Hájkem, zástupcem Dakotského Pokroku. Oba jsou mužové dobré povahy a pan Hájek zná výborně pravidla taroků. Též pan Hájek tentokrát otevřel své srdce, neb viděl, že mám trochu fajtku, tak mi daroval jednu, ale krásnou, neb jsem z ní již mnohokrát kouřil a zmlavové praví, že je ceny asi \$10.00. Paní Křečková, se rozumí, nám všem ustrojila dobrý oběd o posvěcení a tak jsme se vůbec měli dobře. Oběd jsem jel nahoru k Černým horám, ale tam boří člověka srdce, když vidí, jak špatně jim přiroda přaje, neb jak se přejede u Chamberlain přes řeku, již tam to kouká hleď a mňi! Trolka nikde nie než až přijedeš na údol potoků, vznikajících z loce, pak ty jsou upotřebeny k zavodňování a tam mají všeho dost. Odtud jsem jel do Severní Dakoty a tam měli úrody všude dobré a též si nikdo nemýská. V Minnesotě jsem navštívil ně kolik severozápadních osad a všude se letos dosti dobře vede. — Musím též neopomenout, že jsem přivezl s sebou sobě hlavu, jednu z těch největších v našem státu a kdo by si ji přál vidět, avidí ji u pana V. Tesáře, 1245 So. 13. St., Omaha, Neb. Po novém roce, přátelé, pojedte do Wisconsinu a Michiganu. Bude-li mi zbývat čas, tak zase o sobě nechám slyšet. V úctě všě Jindřich Donat. Píse o své manželce: "Moje manželka," píše pan Tomáš Papáček z Monona, Iowa, "bývala souzena zlehčivati závativostí dřív než počela užívatí Hoboka. — Jest nám teď oběma přes 72 roků a někdy, přirozeně, cítíme se poněkud slabí, ale jakmile vezmeme trochu Hoboka, slabost zmizí. Jsme o vřetnosti Hoboka přesvědčeni." V stáří, kdy přírodní síly uhývají, stává se jemný, však účinný, osvěžující lék skutečnou nutností. Tisíceově dosvědčili o obdivuhodných zasluhách Dra Petra Hoboka v takových případech. Není lékem lékařnickým. Jest to starý, dobou vyzkoušený, bylinný lék, jež si lid zjednatí může přímo od místních jednatelů. Nevíte-li o žádném jednateli ve Vaší blízkosti, dopište Dr. Peter Fahrney & Sons Co., 19—25 So. Hayne ave., Chicago, Ill. Adv.

Rodiny
Mnoho se jich usadilo v novy. 3 krajínách země a dělají peníze. Jest příležitost pro vás, abyste se usadili. Máme informace o tisících akrech nezavodněné půdy, zavodněných pozemků, lesnaté země, ovocné půdy, atd. podělí trati systému drah Union Pacific. Informace zdarma na požádání. Píste ještě dnes na R. A. SMITH, kolonizační a průmyslový jednatel Union Pacific Railroad Co., Room 2021, Union Pacific Building, OMAHA, NEBR.

Ceské hřibky u C. F. Heřmánek, 1312 William Str., Omaha, Neb.

Frank Pánek
v č. 2020 již. 8. ul., roh Francis ul. Budu vyráběti jediné nejlepší uzoniny všeho druhu dle českého způsobu. České jatelníčky každé úterý. Vždy hojná zásoba čerstvého masa. Obsluha vzorná. Dovážíme i do domu. Tel. Douglas 5887.

LINCOLN HIGHWAY AUTOMOBILE CO.
Jediná česká automobilová dílna v Omaze. Telefon Douglas 2510. Správky zaručené na dělních i cizozemských karáčech. Servisování vnitřních i venkovských gsov. Píste si o ceny! Zvláštní pozornost věnuje se objednávkám z venkova. 1903 So. 13. St. OMAHA, NEB.

Julius J. Žitník, právník
a spolehlivý rádce ve všech právních záležitostech. 715 Brandeis Theater Bldg. Tel. Douglas 2876. OMAHA — NEBRASKA. Zástupce v všech soudě. 11

JOS. T. VOTAVA, PRÁVNÍK
Úřadovna: č. pokoje 500 Bee Building. Telefon: Douglas 651. Omaha — Nebraska.

Pavel Kavulák, český expresák
spolehlivě přešle vám nábytek, plánu jasně a rychle do všech částí země. 47-47 K nábřeží na rohu 13. a William. Telefon Red 1814. Obvůli 602 Homer ul. Tel. Douglas 5879

POHLED DO BUDOUCNOSTI.

YANKTON, So. Dak., dne 15. prosince 1913. — U příležitosti zasílám Vám předplatného na Váš časopis, zasílám Vám těchto několik řádek: Před nějakým časem jsem psal o tom, že se několik zdejších farmářů pokoušeli, aby železniční společnost postavila vyřebku mezi Yankton a Táborem. Pa hezky řuhém boji se jim to přece podařilo, ale než si společnost připraví motyky, a vloží se do díla, tak to ještě nějakou chvíli vezme. Myslím, že začnou s jara. Jiných zvláštních zpráv nevím, tak končím s pozdravem Chas. Nevlád.

WHITMAN, Nebraska. — Při tak krásném počasí, jaké zde máme, zachvě o se mi také jednou zaslati dopis z pískových kopců,

odstavila zedníky od práce na katolickém kostele a na obchodní budově. Ale rolníci se pěkně smějí na snih, jak pěkně letí a zahrívá ozimky. — Váš V. F. Kučera. OMAHA, Neb., 30. pros. 1913. Ct. redakci Pokroku Západo a všem odběratelům! Předně vám všem přeji šťastný Nový Rok a děkuji všem narozeným za přezení a přátelské jednání vůbec všech Českoslovanů na svých cestěch, neb každoročně se ukazuje, že nám vřel a mnohem více objednávek na Trinerovo léčivé Vín. O tom ale dosti. Chci se zmínit o poslední cestě. Vyjel jsem z domova asi 14. listopadu, pak jsem jel skrze všechny české osady v Nebrasse, odtud pak do

DOBŘÁ KÁVA pouze za 21 centů libra
Upozorujeme naše krajany na naši výbornou kávu, kterou nyní prodáváme po 21 centech libru v objednávkách se menších než 25 liber; objednávky rozvážíme na menší paklíky dle přání. — Želádě pro krajany v Nebrasse jest to nenaslou vyhodou objednatí od nás, neb dříve z Omahy jest nepatrný a dodávka rychlá. — Píste si o vzorek této kávy, který Vám na požádání zašleme zdarma. — Všecky dopisy adresujte: OMAHA COFFEE MILL, 1904 SOUTH 13-th STR., OMAHA, NEBRASKA.

Storž Triumph BEER
THEY SAY IT IS THE BEST